

Maar wij zien Jezus

door: M. Tapernoux

Hebreeën 2:9

Het zien op Jezus

De Bijbel vestigt onze aandacht op het voorrecht dat iedere christen heeft om Jezus te zien, de ogen op Hem te vestigen en Zijn heerlijkheid te beschouwen: “(...) *maar wij zien Jezus, die een weinig minder dan de engelen gemaakt was vanwege het lijden van de dood met heerlijkheid en eer gekroond*” (Hebr. 2:9). Deze tekst is geen vermaning maar een werkelijkheid, een voorrecht. Zeker, er zijn zoveel andere ‘dingen’ te zien. Deze oefenen zo’n aantrekkingskracht op ons uit, dat het nodig kan zijn om elkaar hierin te vermanen. Laten we onze blikken richten op de ‘dingen die men niet ziet’, in de eerste plaats op onze geliefde Heer. Zodat Hij, die voor onze natuurlijke ogen onzichtbaar is, realiteit mag worden en alles wat ons omringt zijn betekenis mag verliezen. Daartoe is het geloof onmisbaar.

Dit voorrecht om Jezus te zien is niet het exclusieve voorrecht van de christen, maar het gold ook voor de geloofsmannen en -vrouwen van vóór het kruis. Zij hadden ongetwijfeld een beperktere openbaring van de Persoon van Christus, o.a. van de nog toekomstige gevolgen van Zijn verzoeningswerk en van Zijn heerlijkheid. Toch kunnen we veel leren van een Mozes: “(...) *want hij zag op de beloning*”, en “(...) *want hij bleef standvastig, als zag hij de Onzichtbare*” (Hebr. 11:26, 27). Of van David, die kon zeggen: “*Mijn ogen zijn bestendig op de HERE*” (Ps. 25:15). Ja, zelfs van een Josafat, die in de beproeving uitriep: “*Wij weten niet, wat wij doen moeten, maar op U zijn onze ogen gevestigd*” (2 Kron. 20:12; Ps. 123:2; Zach. 12:10).

Voor de gelovigen van alle tijden kan dit zien op Christus alleen door het geloof werkelijkheid worden. Zelfs voor hen die het voorrecht hebben gehad Hem met eigen ogen te kunnen zien. Of ze Hem nu gevolgd zijn tijdens Zijn leven op aarde, of dat zij getuigen zijn geweest van Zijn opstanding, voor hen is Christus hét Voorwerp van het geloof geworden (Hand. 10:39-41; 1 Kor. 5:4-8). Dit geestelijk inzicht is een realiteit. Het is een kostbare en zekere werkelijkheid, beter dan het inzicht dat gebaseerd is op onze zintuigen, want onze zintuigen kunnen ons bedriegen. Het geloof rust op het onwrikbare Woord van God, dat ons bekendgemaakt is door de Heilige Geest. “*Het geloof nu is de zekerheid*”

– de overtuiging, het innerlijke bewijs – “*van wat men hoopt, de overtuiging van wat men niet ziet*” (Hebr. 11:1). Het is werkzaam door wat het aan het hart geeft om zich aan een Christus te hechten die wij niet met het natuurlijke oog kunnen zien. Wanneer wij Hem van aangezicht tot aangezicht zullen zien, zal het geloof niet meer nodig zijn. Dan zullen geloof en hoop een einde nemen, maar niet de liefde.

De naam van Jezus

“*Maar wij zien Jezus, die een weinig minder dan de engelen gemaakt was vanwege het lijden van de dood met heerlijkheid en eer gekroond*” (Hebr. 2:9). Wij zien Jezus, de Mens Christus Jezus (1 Tim. 2:5), de Zoon des mensen. Hij is Degene die “*Zichzelf ontledigd heeft, de gestalte van een slaaf aannemend, de mensen gelijk wordend. En uiterlijk als een mens bevonden heeft Hij Zichzelf vernederd, gehoorzaam wordend tot de dood, ja, tot de kruisdood*” (Fil. 2:7-8). Maar het is ook de naam die verhoogd is boven alle naam is, “*opdat in de naam van Jezus elke knie zich buigt van hen die in de hemel en die op de aarde en die onder de aarde zijn, en elke tong belijdt dat Jezus Christus Heer is, tot heerlijkheid van God de Vader*”. In ons wekt deze naam van Jezus tegelijkertijd gevoelens van intieme gemeenschap en oneindige dankbaarheid op, omdat het de naam is van onze grote God en Heiland Jezus Christus ¹ (Matt. 1:21; Tit. 2:10, 13).

Jezus alleen

Alleen *deze* Persoon zien we, want alleen Hij kan het hart van de gelovige voldoening geven. Laten we oppassen dat we niet lijken op Petrus. Hij wilde op de heilige berg drie tenten maken, maar God wilde dat hij niemand anders zou zien dan Jezus *alleen* (Matt. 17:4, 8). Wij zijn zo gauw geneigd onze verbeelding de vrije loop te laten. Er is maar weinig nodig om onze harten

¹ De naam Jezus wordt 12 keer in Hebreeën genoemd, waarvan drie keer met de toevoeging ‘Christus’. Dat herinnert ons eraan dat Jezus als Mens ook de Gezalfde, de Messias is.

af te leiden van het zien op Jezus. Wij kennen ook de listen van de satan om (een deel van) de christenheid te misleiden door kunstuitingen en verkeerde leer, teneinde het oog van de gelovige te richten op menselijke voorstellingen van de geestelijke dingen, in plaats van op de Heer Zelf. Aan het geloof draagt dit allemaal niets bij. Wij zullen met veranderde lichamen, in “gelijkvormigheid aan het lichaam van Zijn heerlijkheid” (Fil. 3:21), Hem zien in de hemel. Dan zullen onze ogen geen gevaar meer lopen afgeleid te worden bij het beschouwen van deze heerlijke Persoon. Integendeel, alles zal meewerken om Christus te maken tot het absolute middelpunt van de lof van de verlost. Mocht dit nu reeds bij ons allemaal zo zijn door het geloof.

Gekroond met eer en heerlijkheid

De Heer Jezus, die wij zien, is “met heerlijkheid en eer gekroond”. De Hebreeënbrief stelt Hem dikwijls in die heerlijkheid voor. Hij is die heerlijkheid binnengegaan door het werk op het kruis (Joh. 17:4-5). Dit werk is voltooid, het hoeft niet herhaald te worden. Christus wordt gezien als *gezeten* in de heerlijkheid (Hebr. 1:3; 8:1; 10:12; 12:2). Het zitten van Christus aan de rechterhand van God is aan de ene kant het bewijs van Zijn volmaakte aanneming door God – Hij heeft Zijn wil volbracht – en aan de andere kant de basis van onze aanneming. Christus heeft Zich tot in eeuwigheid gezet aan de rechterhand van God, die Hem gekroond heeft met eer en heerlijkheid. En Hij heeft tot in eeuwigheid volmaakt hen, die geheiligd worden. Hij is voor altijd *gezeten* en wij zijn voor altijd volmaakt. Daarom kunnen we zingen:

‘Voor ons is de Heer gaan zitten in het heiligdom,
Zijn heerlijke rust na de bittere beker
Is de volmaakte vrede van Zijn geliefde schapen’.

Wij kunnen het zien op onze geliefde Heiland en de beschouwing van Zijn Persoon niet scheiden van het zien van Zijn heerlijkheid: “Wij allen nu, die met onbedekt gezicht de heerlijkheid van de Heer aanschouwen, worden naar hetzelfde beeld veranderd van heerlijkheid tot heerlijkheid, als door de Heer, de Geest” (2 Kor. 3:18). De Persoon die wij zien is verheerlijkt aan de rechterhand van God en Hij leeft in eeuwigheid. Het is niet – zoals de rooms-katholieke kerk voorstelt – een klein kindje in de armen van Zijn moeder of een gestorven Jezus op het kruis. Nee, het is een zien door het geloof, dus geestelijk, en daarom zonder nutteloze beschouwingen van de menselijke geest.

Zien op Jezus als de Leidsman en Voleinder

“Beschouwt de Apostel en Hogepriester van onze belijdenis, Jezus” (Hebr. 3:1). In deze tekst vinden we

niet slechts het “wij zien Jezus”, maar een uitnodiging om Hem aandachtig te beschouwen² als de Apostel en Hogepriester van onze belijdenis. Als Apostel is Hij door God op aarde gezonden. Hij heeft ons een groot heil aangekondigd. Nu is Hij onze Hogepriester in de hemel (Hebr. 4:14; 8:4; 9:11), door Wie wij volle vrijmoedigheid hebben om in te gaan in het heiligdom. Hij toont ons Zijn medelijden, treedt voor ons tussenbeide en zal ons veilig aan het einde van onze loopbaan brengen. Het is de moeite waard Hem nauwkeurig te beschouwen, om op te groeien in de kennis en het genot van de zegeningen die *in Hem* aan ons zijn toebedeeld.

Dat brengt mij op de gedachte om de vermaning te overdenken uit Hebreeën 12:1-2: “Terwijl wij zien op Jezus, de overste Leidsman en de Voleinder van het geloof”. Onze aardse wedloop van het geloof ligt bezaaid met hindernissen, zodat we dikwijls moeite ondervinden. We hebben een machtige hulpbron om onze energie weer op te wekken. Het bestaat erin dat we onze blik richten op Jezus. Waarom? Omdat Hij de wedloop van het geloof helemaal en op volmaakte wijze heeft gelopen. Hij is de wedloop begonnen. Hij is de overste Leidsman ervan. Zoals een gids in de bergen, heeft Hij Zijn touwen vastgemaakt. Hij heeft ze zorgvuldig vastgemaakt en de weg daardoor vrijgemaakt en geopend, opdat – ondanks hindernissen en gevaren – niemand die Hem volgt onderweg zou vallen. Maar Hij is ook de Voleinder van het geloof, want Zelf heeft Hij het einddoel van de wedloop bereikt. Hij heeft de finish bereikt, ondanks alle beproevingen die Hij ontmoette. De grootste beproeving is het kruis geweest. Hij heeft het kruis verdragen en de schande veracht. In Hem is het geloof volmaakt bewezen.

Onze blik richten op Jezus als de overste Leidsman en Voleinder van het geloof, is dus Hem beschouwen in Zijn weg op aarde. Maar nog meer in de heerlijkheid, het doel van de wedloop die wij moeten lopen, door Zijn voetstappen te drukken. Het zien op dit goddelijke Voorbeeld bemoedigt ons om met volharding de wedloop te lopen die voor ons ligt. Door Hem hebben wij de zekerheid, dat wij – dank zij Zijn hogepriesterlijke dienst – het heerlijke einddoel zullen behalen dat Hij Zelf heeft bereikt.

Onze heiliging

Maar we kunnen Jezus alleen zien, wanneer we onze blik op Hem *willen* richten om de zegeningen te genieten die voortkomen uit dit voorrecht. We moeten daartoe aan bepaalde voorwaarden voldoen. Twee ervan willen we belichten: (1) de heiligheid en (2) de gemeenschap.

² Het Griekse werkwoord bedoelt een ijverige, zorgvuldige beschouwing, met de bedoeling om de volle werkelijkheid van het beschouwde voorwerp te onderscheiden.

“Jaagt (...) naar de heiliging zonder welke niemand de Heer zal zien” (Hebr. 12:14). Deze praktische heiligheid wordt uitgedrukt in een wandel van afzondering van alle kwaad aan de ene kant en van toewijding en gehoorzaamheid aan Gods wil in alle dingen aan de andere kant (2 Kor. 6:17). Als deze heiligheid ontbreekt in het leven van een gelovige, dan ziet hij de Heer niet meer. Hij geniet niet meer van Hem. Zijn inzicht is vertroebeld. Hij is geestelijk bijziend, een voorteken van totale blindheid. Hierover spreekt 2 Petrus 1:9.

Het voorbeeld van Mozes is hiervan een mooie illustratie: “Door het geloof weigerde Mozes, toen hij groot geworden was, een zoon van Farao’s dochter genoemd te worden, omdat hij er de voorkeur aan gaf met het volk van God slecht behandeld te worden, boven een tijdelijke genieting van de zonde, en de smaad van Christus groter rijkdom achtte dan de schatten van Egypte, want hij zag op de beloning. Door het geloof verliet hij Egypte, zonder de toorn van de koning te vrezen; want hij bleef standvastig, als zag hij de Onzichtbare” (Hebr. 11:24-27; vgl. 1 Joh. 2:16).

De heiligheid die wij moeten najagen heeft niet alleen gevolgen voor het leven van nu, maar ze is verbonden met het doel van het geloof: de hoop der heerlijkheid (Matt. 5:8). God is machtig ons te bewaren zonder dat wij struikelen en totdat Hij ons onberispelijk voor Zijn heerlijkheid stelt met vreugdegejuich (Jud.:24; vgl. 1 Tess. 5:23-24). Maar er is nog meer: een levende verwachting van de wederkomst van de Heer brengt de wens in ons voort de heiliging na te jagen. “Ieder die deze hoop op Hem heeft, reinigt zich zoals Hij rein is” (1 Joh. 3:3).

Met volharding de wedloop te lopen die voor ons ligt, waarbij onze ogen gericht zijn op Jezus, dat kunnen we alleen als we alle last en de zonde die ons licht omstrikt, afleggen (Hebr. 12:1-2). Toen de Heer de twaalf apostelen uitzond om het evangelie van het koninkrijk te prediken, beval Hij hun niets voor onderweg mee te nemen, behalve sandalen en een wandelstok. Hij voegde daaraan toe: geen reiszak, geen brood, geen geld (Marc. 6:8). Veel gelovigen zijn overstelpt door allerlei zorgen, die een ‘last’ vormen die hen verhindert te lopen. Deze lasten hinderen ook hun zicht op de Heer. Het zijn de zorgen van de tegenwoordige tijd, wereldse verlangens, of andere dingen. Kortom, alles wat in het hart de plaats inneemt die aan Christus toebehoort. Al deze dingen richten het zicht op iets anders dan de Heer Jezus, terwijl alleen Hij in staat is ons te bevrijden uit de greep van de zichtbare dingen (vgl. 2 Tim. 2:4). De wens om de Heer lief te hebben – die voortkomt uit een echte liefde voor Hem – kan ons bevrijden van de zware last, die de dingen van het leven vormen.

We kunnen niet lopen, als we ons laten ophouden door de zonde die ons licht omstrikt. We moeten de zonde afleggen. Als we Christus echt liefhebben en wij onze ogen onafgebroken op Hem richten, zouden wij dan kwaad op onze weg toelaten (vgl. 1 Joh. 3:6)? Deze ernstige woorden spreken ons geweten aan! Laten we

in heilige waakzaamheid op onze hoede zijn voor de zonde!

Onze gemeenschap

Praktische heiliging en praktische gemeenschap met de Heer Jezus gaan met elkaar samen. Hoe zou de gelovige de Heer Jezus kunnen zien, als hij de voortdurende gemeenschap met Hem veronachtzaamt? Afwezigheid van gemeenschap met Hem wordt gevolgd door een wandel in eigen wil, verwijdering van de Heer en zonde! We moeten waakzaam zijn, zodat we steeds in gemeenschap wandelen met de Vader en de Zoon – zowel in onze gedachten als in onze liefde – opdat de Heilige Geest onze ogen afwendt van alles wat ons zou kunnen beroven van het zien op onze geliefde Heer. Laten wij bidden dat Hijzelf onze harten geheel en al aantrekt en in beslag neemt.

Hij heeft beloofd: “Wie mijn geboden heeft en ze bewaart, die is het die Mij liefheeft; en wie Mij liefheeft, zal door mijn Vader worden geliefd; en Ik zal hem liefhebben en Mijzelf aan hem openbaren” (Joh. 14:21). Wat God boven alles waardeert is de liefde die wij hebben voor de Zoon. Want dan hebben we gemeenschap met Hem in dat wat het kostbaarst is voor Zijn hart. Door ons de Zoon te openbaren, heeft Hij ons ook de mogelijkheid gegeven ons welbehagen in Hem te vinden; het welbehagen in alle volmaakheden van Zijn Persoon, in Zijn wandel op aarde en in Zijn verzoeningswerk. Naarmate wij deze gemeenschap in liefde met de Heer verwerkelijken, openbaart Hij Zich aan ons en zien wij Hem met het geestesoog. Onze liefde voor Hem zal groeien. Ons zicht op Hem en Zijn heerlijke Persoon zal helderder worden. Wij zullen ook meer genieten van Hem en Zijn gemeenschap. De Heer blijft altijd dicht bij hen, die dicht bij Hem blijven (vgl. Joh. 15:4-5). Heel veel teksten drukken de wens uit om de gemeenschap met de Heer te zoeken (Ps. 27:4; 42:2; 63:1-2; 84:1-2,10). Deze beloften gelden voor alle tijden. “Ik heb lief wie mij liefhebben, wie mij ijverig zoeken, zullen mij vinden” (Spr. 8:17).

De gevolgen van het zien op Jezus

Ten slotte de gevolgen van het zien op de Heer Jezus in het leven en de wandel van de gelovige. Als wij Christus kennen als de opgestane Mens in de hemel en wij onze blik op Hem richten, dan zullen onze gedachten en onze liefde tot Hem in overeenstemming zijn met Zijn heerlijke positie. Wij zullen de dingen zien, zoals Hij ze ziet. Dat feit zal ons een gezond oordeel geven over de zichtbare dingen en over onze positie in de wereld. Als onze ogen op Hem gericht zijn, zijn ze niet meer gericht op dat wat verankeld is. “Als u nu met Christus opgewekt bent, zoekt dan de dingen die boven zijn, waar Christus is, gezeten aan Gods rechterhand. Bedenkt de dingen die boven zijn,

niet die op de aarde zijn. Want u bent gestorven en uw leven is met Christus verborgen in God” (Kol. 3:1-3).

Wij zullen door onze wandel en ons getuigenis laten zien dat ons burgerschap in de hemel is, waar onze Heer is. Hij is ons leven en onze hoop. Wij behoren niet meer tot de oude schepping, maar tot de nieuwe, de schepping van God, waarvan Christus het begin is (Openb. 3:14; 2 Kor. 5:17; 2 Kor. 3:18).

Wij klagen vaak dat wij zo weinig verwerklijken wat Paulus zegt in Galaten 2:20: *“Ik ben met Christus gekruisigd en ik leef niet meer, maar Christus leeft in mij; en wat ik nu leef in het vlees, leef ik door het geloof in de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven”*. Dit gemis is toe te schrijven aan het feit dat we vaak niet naar de heerlijkheid van de Heer kijken en slechts zwak de verandering naar Zijn beeld beleven. Maar de noodzakelijke middelen daartoe staan ons ter beschikking:

- 1° het Woord, waardoor we ons met Christus kunnen voeden en kunnen groeien in de genade en kennis van Zijn Persoon;
- 2° het gebed;
- 3° de hogepriesterlijke dienst van Christus, die altijd leeft om voor degenen tussenbeide te treden die door Hem tot God naderen;
- 4° de dienst van de Heilige Geest, die neemt uit dat wat van Christus is en het ons meedeelt.

Dat de Heer ons genade geeft Zijn heerlijkheid te zien, opdat we steeds meer naar Zijn beeld worden veranderd en wij de belofte verwerklijken van Psalm 34:5: *“Zij schouwen naar Hem en stralen van vreugde”*.

De toekomst

Door het geloof worden wij verlicht door het licht dat straalt van onze geliefde Heer. Maar hoeveel meer zal dat het geval zijn, als wij Hem in Zijn tegenwoordigheid van aangezicht tot aangezicht zullen zien! Deze hoop geeft een onuitsprekelijke waarde aan het voorrecht dat we nu al de Heer Jezus mogen zien. Met *aandacht* Hemzelf en Zijn heerlijkheid zien, omdat dit gezicht – hoe onvolmaakt ons ‘zien’ ook is – een voorsmaak is van wat we in de eeuwigheid zullen

genieten bij de Heer (Openb. 22:3-4; Jes. 33:17; 1 Kor. 13:12; 1 Joh. 3:2).

Van deze hoop om Christus te zien in Zijn heerlijkheid, hebben veel door de Geest onderwezen gelovigen uit de oude bedeling getuigd. Binnen de grenzen van de openbaring die zij ervan hadden, dachten zij natuurlijk aan de duizendjarige heerlijkheid. Bijvoorbeeld Abraham, waarvan de Heer Jezus Zelf zei tegen de ongelovige Joden: *“Uw vader Abraham verheugde zich erop dat hij mijn dag zou zien, en hij heeft die gezien en zich verblijd”* (Joh. 8:56). De aartsvader keek door het geloof uit naar de dag dat Christus zou heersen, de dag waarop hij zijn deel zou ontvangen in de opstanding: *“Want hij verwachtte de stad die de fundamenten heeft, waarvan God ontwerper en bouwmeester is”* (Hebr. 11:10). En ook Job verkondigde zijn geloof in de opstanding: *“Nadat mijn huid aldus geschonden is, zal ik uit mijn vlees God aanschouwen, die ik zelf mij ten goede aanschouwen zal, die mijn eigen ogen zullen zien en niet een vreemde; mijn nieren in mijn binnenste vermachten van verlangen”* (Job 19:26-27). Hij had zijn ogen gericht op God, die hij zou aanschouwen. Maar ook David zingt het uit van vreugde: *“Maar ik zal in gerechtigheid uw aangezicht aanschouwen, en bij het ontwaken mij verzadigen met uw beeld”* (Ps. 17:15; 23:6). Laten ook wij van nu aan onze blik alleen op Hem richten.

Het enige verschil is de gradatie in het genot. Op aarde zien we Hem door het geloof, maar dan zullen we Hem zien van *aangezicht tot aangezicht*. Op aarde wordt ons ‘zien’ belemmerd door onze zwakheid, die verband houdt met onze geestelijke toestand, terwijl we daarboven aan Hem gelijkvormig zullen zijn. Dan zullen we Hem zien met de ogen van ons verheerlijkte lichaam, *zoals Hij is* en niet meer door een donker glas, wazig. Op aarde vertroebelen de zichtbare dingen veel van het zicht op Hem, terwijl wij – als wij daar ontwaken – verzadigd zullen worden met Zijn beeld.

*Maar de weg eindigt in dat heerlijk land.
Waar het godd'lijk aangezicht
schittert van de overwinnende Mens.
Daar volmaakt in Uw tegenwoordigheid,
aanbiddend, verheerlijkt,
zullen we met Uw beeld verzadigd worden.*

Oorsprong: [Le Messager Evangélique 1975-225](#)

Titel: [Voir Jésus](#)

Oude Sporen 20088